

[Peter Nielsen.]

føres, hvis vi skal bibeholde skattefradragsretten, og at systemet i så fald næppe vil blive så retfærdigt, som det vil efter de her foreliggende lovforslag. Man kan så indvende, at herved får vi alt det med efterregning, tilbagebetaling og indkrævning af restskat, og at det må blive et forfærdelig besværligt system. Herom må jeg henvide til erfaringerne fra andre lande, hvor det jo viser sig at gå meget smertefrit. Man kan sige — og det vil nok blive anført — at vel de 90 pct. af lønmodtagerne skal efterreguleres; enten har de betalt for meget, eller de har betalt for lidt. En sådan regulering finder sted i Norge og Sverige, men man må jo være klar over, at det i forhold til selve skattebeløbene i disse lande er småpenge, det drejer sig om — i hvert fald for lønmodtagernes vedkommende. Når vi i øvrigt har den bestemmelse, som er indsat i lovforslaget, om, at efterskat ikke betales, hvis den udgør 100 kr. og derunder — det tal kan vi for min skyld godt sætte lidt i vejret — så tror jeg ikke, der bliver tale om mange efterregninger.

Men der drages et svælg, vil man sige, mellem de to kategorier af skatteydere, lønmodtagere og selvstændige næringsdrivende. Ja men det svælg eksisterer vel også i dag, og jeg kan ikke se, at svælget bliver større ved at indføre kildeskat. Man kan selvfølgelig, som der også har været tanker fremme om, sige: ja men lad os så nøjes med at tage kildeskatten som en lønskat, og lad de selvstændige næringsdrivende og andre forblive under det gamle system. Jeg er imidlertid ganske overbevist om, at blev det tilfældet, ville de selvstændige næringsdrivende, landbrugerne, håndværkerne og handelens folk, protestere med det samme og sige: nu har de fået den bedre og jævne skat, så vil vi også have den. Det, der er indeholdt i forslagene for selvstændige næringsdrivende, der skal svare den såkaldte B-skat, er jo i virkeligheden, at de kommer til at svare skat efter evne, og det er måske, jeg vil ikke sige fordelagtigere, men måske mange gange mere nødvendigt for selvstændige næringsdrivende, der i højere grad end lønmodtagerne har svingende indtægter. De får altså også mulighed for at få skatten reguleret i årets løb.

Man vil så indvende, at lønmodtagerne

skulle betale af merindkomsten med det samme, medens de andre skulle kunne vente med det. Her gør jeg opmærksom på, at der jo kommer et rentetillæg på, hvis man ikke holder skattebetalingen af den løbende indtægt vedlige. Måske er det, der her er foreslået med de 8 pct., hvis stigningen ikke overstiger en femtedel af indtægten, ikke fyldestgørende nok, men det kan vi jo altid se på i et udvalg, og som omtalt kan vi jo også dér se på de øvrige enkeltheder, men selve kildeskatten må vi have. Det er ikke et magtbud fra socialdemokratiet. Det kan vi jo slet ikke udstede, men det er selve den folkevilje, der er ved at komme, og den må vi have omsat i lov.

Foged: I sin indledning advarede det ærede medlem hr. Peter Nielsen stærkt de efterfølgende talere mod at udtale sig alt for kategorisk imod forslaget om kildeskat, for at de ikke på et senere tidspunkt skulle komme til at søbe den kål o. s. v., Jeg kan kun replicere på den måde, at erfaren mand er god at gæste, og jeg tænker, at det ærede medlem kan erindre dagen i går for sit partis vedkommende. Det kan være, at man i går kunne snakke om at søbe kål i socialdemokratiet.

Ved en nøgtern vurdering af lovforslaget om indførelse af kildeskat vil det naturligvis være rimeligt at afveje, hvilke fordele og hvilke mangler det har i forhold til vort nuværende skattesystem. Det ærede medlem hr. Peter Nielsen har for øvrigt forsøgt at tage enhver form for argumentation ind i billedet for derefter at måle, vende og dreje det for at finde et forsvar for kildeskatssystemet. Det er altså kun et opkrævningssystem.

I den forbindelse må jeg da takke for det fyldige materiale, 123 sider, som vi har modtaget. Jeg kunne måske sige, at et så stort forarbejde var en bedre sag værdig, og at det var bedre, om man havde sat lige så mange embedsmænd til at arbejde med forslaget om en skattereform, således at et skattereformforslag kunne have været fremsat i stedet. Jeg tror, at det for skatteyderen, borgeren, som jo i dette tilfælde er den implicerede part, havde været mere frugtbart, om vi havde fået et arbejde på det grundlag i stedet for som nu næsten med bind for øjnene eller i det mindste med skyklapper